

Lug gemis fed.

I.

Kurja wiisiga sadetud warra ei anna
ööne eggas rahho.

Naks noort handvergi meeist, Arend ja Willem nimmi, ei teinud omma meistrile muud kui pahhandust, ja andsid teistele pahha öppetuust. Joostid ennamiste iggal öhtul förtso, tullid kesk öö aial joobno peaga koo, ja ei sanud hommikul mitte enne unnest lahti, kui teised sellid jo mitto hea tundi ollid priskestest tö fallas olnud. Meister piddi hääda pärast neid kahte kolwatumaa hingi wimaks tenistussest lahti moistma. Ollid jubba seal liimas omma nimme ja au nenda käest ärraannud, et ei

ükski teiste handwerkide seast ei tahtnud neid töle wötta. Piddid sepärrast hulku-mist Katsuma. Need monned koppikad, mis neil veel järel, ollid peagi otsas. Wötsid siis sedda pahha nou ennestele, rõõvli ammeti läbbi omma ööne katsuma. Said kuulda, et üks kaupmees piddi hulf rahhaga ladast koo pole fallama. Seadsid sedda üksiko teed, mis teine piddi läbbi käima. Seal kohhal hakkasid tedda risuma. Kui kaupmees wägoise masto panni, loid nemmad tedda surnuks mahha, ja põggenesid sure rahha-warrandussega ärra. Gest et selle rigi raia liggi olli, said nemmad selle ülle, ilma kätte samata neist meestest, kes nende jälgede peál jubba ollid. Selle wööra rigi raia peál ei tobtind neid eksi otsa veel mitte finni wötta, ja senni kui teised lubba sefs fohtowanne-matte käest ollid tagga pärrinud, ollid küt-jateggiad jubba hea tük maad emale põg-genend, nenda et peagi selle kolmandama